

CARGO

- (1) Colin Hay
Dr. HECKYLL & Mr. JIVE (Dr. Heckyll a pan Jive) 4:36
- (2) Colin Hay
OVERKILL (Zbytečně velký strach) 3:44
- (3) Ron Strykert
SETTLE DOWN MY BOY (Usad' se, kamaráde) 3:27
- (4) Ron Strykert/Colin Hay – Ron Strykert
UPSTAIRS IN MY HOUSE (Nahoře v mém domě) 4:00
- (5) Colin Hay
NO SIGN OF YESTERDAY (Ani stopa po včerejšku) 6:09

- (6) Colin Hay
IT'S A MISTAKE (To je omyl) 4:32
- (7) Colin Hay
HIGH WIRE (Na vysokém laně) 2:59
- (8) Colin Hay
BLUE FOR YOU (Jsem smutný a toužím po tobě) 3:52
- (9) Ron Strykert
I LIKE TO (Líbí se mi, když. . .) 4:00
- (10) Colin Hay
NO RESTRICTIONS (Bez omezení) 4:29

MEN AT WORK

COLIN HAY – kytara, zpěv
RON STRYKERT – kytara, zpěv
JERRY SPEISER – bicí, zpěv
GRAG HAM – saxofon, flétna,
klávesové nástroje, zpěv
JOHN REES – baskytara, zpěv

Hudební režie a produkce Peter Mc Ian
Nahráno 1982 ve studiu A. A. V., Melbourne a ve studiu Paradise, Sydney
Odpovědný redaktor ing. Miroslav Černý

STEREO
1113 3778 ZD

Hudební scéna protinožců už poskytla světu hezkou řádku atraktivních jmen nej-různějších stylových oblastí. Od country přes typický střední proud až k rocku. Ze všech Australanů (či Angličanů, kteří z Austrálie vyrazili na vítězné tažení hudebním světem) uvedme bez nároku na pořadí alespoň několik sólistů a skupin: Bee Gees, Olivia Newton-Johnová, Rick Springfield, Seekers, John Paul Young, Helen Reddyová, AC/DC, Icehouse, Little River Band, Kevin Johnson, Air Supply, Rolf Harris či Easybeats.

Jednou z australských skupin, které vzaly útokem Evropu i zámoří, se stala v první polovině osmdesátých let pětice vystupující pod názvem Men At Work (Muži při práci nebo Pracující muži). Říkám-li, že kvintet vzal hudební svět „útokem“, pak je to označení docela přesné, neboť Men At Work si malými deskami Who Can It Be Now? (Kdo to teď může být?) a Down Under (Vespod) stejně jako albem Business As Usual (Obchod jako obvyk-

le) získali takovou přízeň publika, že bylo mnohým hudebním kritikům až podezřelé, jak se to skupině povedlo. A jak to v takových případech bývá obvyklé, recenze se v hodnocení souboru dost podstatně rozcházel. Na jedné straně vynášení až do nebe, na druhé kategorické a jednoznačné odsouzení. Jedni vytýkali australskému kvintetu plagiátorství tria Police, jiní skupinu chválí za novátorský a osobitý přístup. Pravda bude zřejmě někde uprostřed — Men At Work skutečně nic světoborného na scénu nepřinesli, na druhé straně jim však ani v nejmenším není možné upřít punc osobitosti, hudebního intelektu, melodických nápadů a také — snad především — vytříbeného vkusu.

Hudba Men At Work, to je nesmírně šťastná symbióza komerční odnože karibského reggae, klasické populární hudby vycházející z jasných a přehledných melodií, aranžérských nápadů instrumentálních i vokálních a tolik potřebného nadhledu koketujícího s komickými prvky.

Men At Work nejsou původním vzděláním hudebníci, leč v tom se od jiných úspěšných skupin výrazně neodlišují. Čtyři členové kvintetu absolvovali vysoké školy humanitního směru (od psychologie po práva). O muziku se vlastně všichni zajímali už od klukovských let, kdy však byla jejich hlavním zájmem country. Až s přibývajícimi roky se hudební zaměření změnilo ve prospěch jakéhosi středního proudu tanečního rocku.

Colin Hay (zpěv, kytara) a Grag Ham (klávesové nástroje, flétna, saxofon) založili skupinu v létě roku 1979 a sestavu doplnili na kvintet Ron Strykert (kytara), John Rees (basová kytara) a Jerry Speiser (bicí nástroje). Men At Work neměli zprvu nikterak ustláno na růžích, vystoupení bylo pramálo a posluchači navíc nebyli nikterak nadšeni jejich hudebním projevem, který jim připadal málo tvrdý, nerockový a vůbec nemastný neslaný. Skupina však nadále tvrdošijně prosazovala svou — v éře hřmotného rocku, syntezátorové

hudby a agresivních rockových výbojů stávala na výrazně melodických skladbách vycházejících z atributů klasického rokenrolu padesátých let, namísto útočného zvuku zvolila za své „poznávací znamení“ hladivý a šťastně znějící rock, ve sféře textových obrazů se přiklonila k opěvování radostnějších stránek života. Zcela programově, neboť podle Graga Hama „rocková hudba by neměla být brána tak vážně. Vážnosti je ve světě i tak dost, než aby jí byl zatěžován rokenrol, který považujeme především za druh zábavy.“

V sousedství grandiózních rockových experimentů přišli Men At Work vlastně s nenáročným projektem: hrát a zpívat o příjemných věcech každodenního života, bavit se hudbou a mít z ní radost. A věřit, že se tu radost povede přenést i na posluchače. Mnoho sólistů a skupin má určitě podobné záměry, ale podaří se je naplnit jen vyvoleným. Ony totiž ty na pohled či na poslech jednoduché a bezproblémové věci mají v sobě pořádnou spoustu

úskalí — rozdávat dobrou pohodu, náladu a úsměv není nic snadného.

Rockové popěvky Men At Work jsou jakousi protiváhou tvorby jiných souborů, které se snaží svou produkcí řešit každodenní problémy tohoto světa. Nahrávky australské pětky se dobře poslouchají, člověku je s nimi příjemně na duši, a není divu, že si soubor získal příznivce nejen doma, ale doslova na celém světě.

Jestliže „kargo“ znamená hromadnou zásilku kusového zboží obvykle v jednom obalu, pak toto album představuje zásilku dobré nálady a příjemných melodií. Je adresována všem — a navíc obsah je zaručeně kvalitní.

Sleeve-note © Miloš Skalka 1985
Obal převzat od firmy CBS
Supraphon layout & cover editor:
Aleš Svoboda

